

23 Αυγούστου 2015

Η Αξία της Σιωπής (Συνομιλία Αγίου Νεκταρίου)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νεκτάριος Πενταπόλεως](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ένας αδελφός ρώτησε τον αββά Παμβώ, αν είναι καλό να επαινούμε τον πλησίον. Και του είπε: «Καλύτερα είναι να σωπαίνουμε».

Με τις πρεσβείες του Αγίου Νεκταρίου

αενάως για την σωτηρία μας και την σιωπή μας.

Η Αξία της Σιωπής... (Συνομιλία Αγίου Νεκταρίου)

Επιμέλεια Σοφία Ντρέκου

[...] Βγαίνω στην αυλή. Πολύς ο θόρυβος, οι συνομιλίες, οι φωνές. Νιώθω τον πόνο μιας πληγωμένης σιωπής. Προσπαθώ ν'αφήσω τους ήχους να περνούν από τ' αυτιά μου, χωρίς να δίνω σημασία. Πόσο θα ήθελα να ήμουν μόνος σ'αυτόν τον χώρο!

Έχω την βεβαιότητα, πως ο αέρας είναι γεμάτος μυστικές φωνές, που δεν μπορώ ν' αφουγκραστώ. Κάθε μου βήμα μεγαλώνει τη δίψα μου για λίγη ησυχία.

[...] Εύκολα γίνεται πικρή η ματιά σου μπροστά στην αδυναμία των ανθρώπων. Το μυαλό σου σκορπίζεται εύκολα στην παρατήρηση των άλλων. Συμμάζεψε όσο μπορείς το βλέμμα σου, περιόρισε όσο μπορείς τη διάσπαση του νου σου. Δεν έχει καλό τέλος αυτός ο δρόμος. Θα συνηθίσεις να διακρίνεις αμέσως τα λάθη των άλλων, αλλά θα το πληρώσεις με μεγάλη μοναξιά.

Συνάμα, λίγο-λίγο, θα χάνεις την παιδική σου ματιά, μέχρις ότου να ξεχάσεις εντελώς, πως όλοι λαχταράμε το καλύτερο και προδινόμαστε από τον ίδιο μας τον εαυτό. Όσο αυτό το ξεχνάς, τόσο και πιο άτεγκτος θα γίνεσαι για τους γύρω σου. Θα βροντοφωνάζεις πάντα το σωστό αλλά θα βλέπεις έκπληκτος πως οι άνθρωποι θα φεύγουν από κοντά σου. Είναι, γιατί τους δίνεις άτεγκτη δικαιοσύνη κι αυτοί λαχταράνε τη συγνώμη. Φωνάζεις πολύ κι αυτοί λαχταράνε λίγη σιωπή.

-Να παλέψεις για τη σιωπή του νου σου. Μην τον αφήσεις στη διάλυσή του. Αν δεν προσέξεις, θα τρέχει από δω κι από κει, χωρίς σκοπό, χωρίς νόημα. Θα παρατηρείς τα πάντα, θα κρίνεις τα πάντα, θα νομίζεις πως φτιάχνεις τον κόσμο και την ίδια ώρα θα γεμίζεις, ανεπαίσθητα, περιφρόνηση για τον κόσμο. Χωρίς να το καταλάβεις, θα μάθεις ν' ανεβάζεις τον εαυτό σου σ' ένα θρόνο ψηλό κι από κει να μετράς τους πάντες και τα πάντα με το δικό σου το μέτρο. Και θα μάθεις να μιλάς, να μιλάς πολύ!

Η σιωπή όμως... η σιωπή! Θα αφήσει στην καρδιά σου χώρο ν' ακουστεί η φωνή του Θεού. Η σιωπή θα σε απαλλάξει από το φτωχό σου μέτρο και θα σε μάθει να μετράς τον εαυτό σου και τον κόσμο με το δικό Του μέτρο. Θα μείνεις τότε άφωνος από τα κρίματά σου. Και δυο φορές θα μείνεις άφωνος από την υπομονή του Θεού. Πού να βρεις μετά διάθεση και θάρρος ν' ασχοληθείς με τα κρίματα των άλλων! Γι' αυτό σου λέω, η σιωπή θα γεμίσει τη ματιά σου κατανόηση και οικτιρισμό για τον εαυτό σου και τον κόσμο.

Θα κερδίσεις όμως και κάτι, ακόμα πιο πολύτιμο: Ξέροντας ποιος είσαι και ποια είναι τα όριά σου, θα σου είναι αδιάφορη η γνώμη των άλλων για σένα. Θα γίνεις άτρωτος στην κατάκριση, ακόμη και στη συκοφαντία. Η συκοφαντία... Να ξέρεις, πριν τις μεγάλες αποφάσεις, το μυαλό πλημμυρίζει από διλήμματα και αμφιβολίες.

Σκοπό μου έβαλα κι εγώ να μην τον σκαναλίσω ποτέ. Ήταν αυτός από τους σπουδαιότερους λόγους της κατοπινής σιωπής μου... [...]

Στρέφεις το πρόσωπό σου και το σκοτεινό δωμάτιο γεμίζει φως και άρωμα μύρου. Συνεχίζεις να μιλάς κι οι λέξεις σου στολίζουν τον κόσμο.

Μάθε να διακρίνεις την καλή πρόθεση. Μάθε να κατανοείς, να αγαπάς και να δοξολογείς. Κι όχι μόνο για σήμερα. Για την κάθε ημέρα της ζωής σου, το κάθε τι γύρω σου να γίνεται αιτία δοξολογίας στον Θεό.

Άντε, στο καλό!

Βιβλίο: «Ψίθυροι των αγγέλων»

Συγγραφέας: Ηλίας Λιάμης

Εκδ. Ακρίτας, Αθήνα 2006

Τέλος και τω Θεώ δόξα!

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr